Ερώτηση:

Καλησπέρα σας. Έχω ένα ημίαιμο επανιέλ με κοκόνι 4 μηνών θηλυκό. Το μικράκι μου έχει φοβερό άγχος αποχωρισμού. Προσπαθώ καθημερινά σχεδόν να βγαίνω 2-3 λεπτά έξω να το συνηθίσει αλλά δεν λειτουργεί αυτό...Έχει εξάρτηση από μένα καθαρά. Αλλά το άγχος του ακόμα και να λείψω για 10' είναι πολύ μεγάλο. Ειδικά αν μείνει εντελώς μόνο του. Κλαίει κάθε φορά που φεύγω και δεν έχει όρεξη για τίποτα. Όταν είναι σπίτι ο σύζυγος ,ναι μεν κλαίει , αλλά δεν κάνει ακραία πράγματα. Σήμερα το πρωί όμως η υπόλοιπη οικογένεια έλειπε, εγώ έπρεπε να πάω μέχρι τον φούρνο αλλά επειδή είχε πολλή ζέστη την άφησα σπίτι. Έκανα ακριβώς 15'-20'. Αποτέλεσμα? Φεύγοντας την άκουσα να κλαίει πολύ κι όταν γύρισα, είχε κάνει εμετό στον καναπέ, είχε κατουρήσει στον καναπέ κι είχε αφοδεύσει και στην πάνα της. Όλα αυτά σε 15'-20', παρ' όλο που την είχα πάει βόλτα κι είχε κάνει και τις ανάγκες της. Τι να κάνω??? Δεν γίνεται αυτό. Όπως καταλαβαίνετε, δουλεύουμε κιόλας και θα πρέπει να μπορεί κάποια φορά να μείνει και μόνη της κάποιο λογικό διάστημα, όχι πολύ αλλά 2-3 ώρες δεν είναι κάτι να μείνει μόνη της. Τι με συμβουλεύετε? Ευχαριστώ εκ των προτέρων.

Απάντηση:

Αγαπητή φίλη και στη δική σας περίπτωση αντιλαμβάνομαι πως έχουμε να κάνουμε με άγχος αποχωρισμού, εάν φυσικά ισχύει πως τη βγάζετε τακτικά συγκεκριμένες βόλτες και για αρκετή ώρα. Ο σκύλος σας βιώνει κάτι διαφορετικό από αυτό που θεωρεί σύνηθες και για αυτό εκδηλώνει μια τέτοια συμπεριφορά, ακόμη και για να σας τραβήξει την προσοχή. Επειδή είναι νεαρή θα πρέπει να την εκπαιδεύσετε στο να φεύγετε. Ποτέ να μην δείχνετε ενθουσιάσμό όταν γυρνάτε από την έξοδό σας. Πρώτα κάντε κάτι άλλο, όπως για παράδειγμα να πλύνετε τα χέρια σας και ύστερα δείξτε προσοχή στο σκύλο σας. Εκτός από αυτό πρέπει να ξεκινήσετε να την μαθαίνετε σε αναχωρήσεις. Ξεκινήστε να φεύγετε από το χώρο για λίγα δευτερόλεπτα έως λίγα λεπτά και όταν γυρίσετε παρά τα σημάδια γαυγισμάτων χαράς και εκδηλώσεων ενθουσιασμού αγνοήστε την. Με τον καιρό όταν οι εκδηλώσεις θα έχουν ελαττωθεί συνεχίστε αφήνοντάς τη γι αμεγαλύτερα χρονικά διαστήματα μόνη της. Φυσικά εννοείται πως δεν πρέπει να την τιμωρείτε διότι μόνο χειρότερα θα κάνει τα πράγματα. Όπως ορθά είπατε οι επιπλήξεις πρέπει να γίνονται μόνο επ΄αυτοφώρω όταν πιάνουμε το σκύλο σε ανεπιθύμητες συμπεριφορές. Με υπομονή και επιμονή σίγουρα θα αντιμετωπιστεί το πρόβλημα, καθώς είναι πολύ μικρή ακόμα και τίποτα

δεν έχει παγιωθεί. Καλή επιτυχία!